

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **B. A.**
státní příslušnost Turecká republika
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie
Moravskoslezského kraje,**
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2022 č. j. KRPT-178377-50/ČJ-2022-
070022, o zajištění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.) prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovená rozhodnutím

Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 29. 7. 2022 pod č. j. KRPT-178377-27/ČJ-2022-070022, o 60 dnů.

2. Žalobce namítal, že žalovaný porušil ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s článkem 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy a § 68 odst. 3 správního řádu. Konstatoval, že zásadní povinností správního orgánu mělo být náležité odůvodnění v tom smyslu, jaké dílčí kroky bude třeba učinit během stanovených 60 dnů a především, jaká je časová náročnost těchto jednotlivých kroků. K bližší časové náročnosti se žalovaný vyjádřil v tom smyslu, že doposud nebyla ověřena jeho totožnost a nebyl tak vystaven náhradní cestovní doklad. Povinností žalovaného tak bylo nejen vyspecifikovat jednotlivé úkony nutné k realizaci správního vyhoštění dle zákona o pobytu cizinců, nýbrž také upřesnit v odůvodnění svůj odhad provedení jednotlivých kroků. Žalovaný tak pochybil, když neuvedl přibližný časový odhad trvání jednotlivých fází vyhošťovacího procesu. Z důvodu absence náležitého odůvodnění lze rozhodnutí považovat za nezákonné, obzvlášť pak za situace, kdy došlo k prodloužení jeho zajištění. Pokud Policie ČR tento odhad učinit nedokáže, je namístě z opatrnosti stanovit kratší dobu zajištění, k čemuž se také opakovaně vyjadřují v aktuálních rozsudcích krajské soudy. Popřípadě stanovit dobu, která bude odpovídat možné reálné době realizace správního vyhoštění. Prodloužení doby zajištění o 60 dnů žalovaný sice zdůvodnil, ovšem šablonovitě a vůbec z něj není patrné, zda žalovaný zohlednil jeho konkrétní situaci. Dle žalobce je rozhodnutí žalované ve vztahu ke stanovení doby prodloužení zajištění nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 3 ve spojení s § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, protože žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a rozhodnutí představuje nepřiměřený zásah do jeho práv na osobní svobodu. Rozhodnutí má i vady nedostatečného odůvodnění v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu.
3. Žalobce dále namítal, že ve výroku rozhodnutí žalovaného není uvedeno správné ustanovení, podle kterého došlo k prodloužení zajištění. V rozhodnutí o (prodloužení) zajištění cizince se bude vždy vyskytovat výrok, kterým se rozhoduje o samotném zajištění podle § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a dále délka, po kterou dané zajištění trvá podle § 125 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutí žalovaného této základní náležitosti ovšem nedostalo. Ve výrokové části je sice uvedeno, že se zajištění prodlužuje, nicméně není uvedeno, dle jakého právního ustanovení. Není správný ani primární výrok týkající se prodloužení zajištění, neboť ten odkazuje na § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Toto ustanovení se ovšem týká prvotního zajištění a nikoliv prodloužení zajištění, na které se vztahuje § 125 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Citoval skutková zjištění a závěry napadeného rozhodnutí.
5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhл konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání

zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

7. Podle ust. § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi, nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.
8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 9. 10. 2022 č. j. KRPT-178377-50/ČJ-2022-070022 žalovaný podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 29. 7. 2022 pod č. j. KRPT-178377-27/ČJ-2022-070022 o 60 dnů. Krajský soud nesdílí žalobní námitku žalobce, že ve výroku rozhodnutí správního orgánu absentuje konkrétní zákonné ustanovení, jímž žalovaný rozhodl o prodloužení doby zajištění. Ve výroku je výslovně uvedeno ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., přičemž na danou věc dopadá třetí věta tohoto zákonného ustanovení, dle níž, je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. Nelze souhlasit s námitkou žalobce, že ve výroku napadeného rozhodnutí mělo být uvedeno ust. § 125 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. Toto zákonné ustanovení na danou věc nedopadá, neboť řeší zcela jinou situaci, a to oprávnění policie prodloužit dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci prvním větě první ust. § 125 odst. 1 a dále podmínky, za kterých je policie oprávněna tuto dobu trvání zajištění prodloužit. O takovouto situaci ovšem v projednávané věci nešlo. Rozhodnutím ze dne 29. 7. 2022 č. j. KRPT-178377-27/ČJ-2022-070022 rozhodl žalovaný o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění a doba zajištění cizince byla podle § 124 odst. 3 téhož zákona stanovena na 75 dnů ode dne omezení osobní svobody. Jestliže žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o prodloužení této doby zajištění cizince o 60 dnů, nepřekročil dobu zajištění 180 dnů stanovenou v § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., přičemž k omezení osobní svobody žalobce došlo 28. 7. 2022.
9. Co se týká skutkových zjištění, z nichž žalovaný vycházel, a jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, soud na ně v podrobnostech odkazuje, neboť zcela korespondují s obsahem spisu a jsou správná.
10. Ze spisu se podává, že v rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2022 č. j. KRPT-178377-27/ČJ-2022-070022, jímž žalovaný rozhodl podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění a dobu zajištění podle § 124 odst. 3 téhož zákona stanovil na 75 dnů ode dne omezení osobní svobody, žalovaný vycházel ze zjištění, že dne 28. 7. 2022 v 10:44 hodin byl oznámen výskyt dodávkového vozidla bílé barvy RZ X na dálnici D1, ve kterém sedělo cca 15 lidí. Věc byla prověřena hlídkou dálničního oddělení, která zjistila výskyt uvedeného vozidla na dálnici ve směru na Prahu a učinila pokus o jeho zastavení. Řidič vozidla nereagoval, odmítl zastavit. Vozidlo bylo následně zastaveno z důvodu defektu pneumatiky. Ve vozidle se nacházelo 18 cizinců, mezi kterými byl kontrolován i žalobce, státní příslušník Turecka. Žalobce ke kontrole nebyl schopen předložit žádný cestovní doklad ani povolení k pobytu. Prokázal se ID kartou Turecka č. X na jméno B. A., narozen X. Vzhledem k podezření, že na území ČR cizinec vstoupil nebo pobývá neoprávněně bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, byl dne 28. 7. 2022 na místě zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR.

29. 7. 2022 s cizincem bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z území České republiky dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb. S žalobcem byl sepsán protokol. Žalobce kromě svých osobních údajů uvedl, že Turecko opustil před 7 dny. Před příjezdem do České republiky pobýval v Bulharsku, odkud dále cestoval do Evropy za pomoci převaděčů. V České republice nemá žádné vazby. Jeho cílovou zemí je Belgie. Je si vědom skutečnosti, že pro pobyt na území České republiky potřebuje platné vízum a cestovní doklad, je si vědom svého neoprávněného pobytu na území ČR, potažmo Evropské unie, bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. Správní orgán dospěl k závěru, že z jednání cizince je zřejmé, že existuje nebezpečí, že bude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění a je toho názoru, že cizinec pobýval na území České republiky bez cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu a existuje reálná obava, že se rozhodnutí o správním vyhoštění nepodrobí. Současně dospěl k závěru, že mírnější donucovací opatření by nebyla účinná a uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b zákona č. 326/1999 Sb., je z hlediska jednání cizince nedostačující. K neuložení zvláštních opatření správní orgán přistoupil zejména z důvodů nebezpečí, že cizinec i nadále z území České republiky neodcestuje, nadále se bude zdržovat na území v rozporu se zákonem o pobytu cizinců. Vycházel přitom z výpovědi žalobce, který sdělil, že nemá žádnou stálou adresu pobytu na území České republiky, přicestoval zde za pomoci převaděče, bez platného cestovního dokladu a bez platného víza a jeho cílovou zemí je Belgie. Tímto je bezesporu vyslovena domněnka, že na území České republiky bude cizinec k dosažení svého cíle i nadále porušovat právní předpisy České republiky. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by tak bylo v tomto případě neúčelné. Doba zajištění byla správním orgánem stanovena podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., na dobu 75 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Správní orgán zdůraznil, že vzhledem k tomu, že cizinec nedisponuje cestovním dokladem, čímž porušil uloženou povinnost dle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní. V první řadě pro tento účel musí dojít k ověření totožnosti cizince, kdy pro toto ověření bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad státu, na jejímž základě může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. Správní orgán dále uvedl, že k tomuto účelu bude s cizincem sepisována žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zasílána Ředitelství služby cizinecké policie. Tento orgán na základě podané žádosti správního orgánu vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými podklady (fotografie cizince, žádost o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu) na zastupitelský úřad dotčené země. Posléze správní orgán nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem. Správní orgán uvedl, že tato doba u států z třetích zemí se pohybuje od 40 do 60 dnů. Je nutné si však uvědomit, že tato doba se odvíjí od poskytnutých informací cizincem v rámci sepisování žádosti o ověření totožnosti, kdy cizinec uvádí nejen základní údaje o své osobě, ale i o rodinných příslušnících, o místě narození, o místech pobytu a ostatních údajích souvisejících s ověřením jeho totožnosti. Rovněž při stanovení doby trvání zajištění správní orgán přihlíží k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem cizince o vzetí cizince zpět, přičemž doba

k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 30 kalendářních dnů. S ohledem na uvedené, správní orgán vyslovil přesvědčení, že doba trvání zajištění stanovená na 75 dnů je přiměřená.

11. Ze správního spisu se dále podává, že dne 29. 7. 2022 bylo žalobci vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb., ve kterém mu bylo uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Rozhodnutí nabylo právní moci 9. 8. 2022. Ministerstvo vnitra České republiky dne 29. 7. 2022 vydalo závazné stanovisko pod ev. č. ZS 54435, v němž bylo konstatováno, že vycestování cizince do Turecka je možné. Dne 4. 10. 2022 bylo správnímu orgánu doručeno sdělení Ředitelství služby cizinecké policie pod č. j. CPR-24453-06/ČJ-2022-930311-T221, ve kterém se uvádí ohledně zjišťování totožnosti cizince, že dne 11. 8. 2022 ŘSCP podalo žádost o readmisi státního příslušníka Turecké republiky dle článku 3 Dohody mezi Evropskou unií a Tureckou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob Velvyslanectví Turecké republiky v České republice na Ministerstvo vnitra Turecké republiky. Příslušnému orgánu Turecké republiky byla zaslána žádost o readmisi, deklarace cizince. Ze strany ŘSCP byly provedeny všechny úkony, které je třeba realizovat ke zjištění totožnosti žalobce. Veškeré dokumenty potřebné pro ověření totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu pro uvedeného cizince byly dne 11. 8. 2022 zaslány na Velvyslanectví Turecka. Dne 3. 10. 2022 bylo velvyslanectví Turecka telefonicky dotazováno na stav ověřování cizince. Velvyslanectví sdělilo, že veškeré materiály doručené od ŘSCP byly zaslány příslušným úřadům v Turecku a v současné době čekají na odpověď. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že je tedy zřejmé, že správní orgán nebyl do dne vydání napadeného rozhodnutí oprávněn realizovat správní vyhoštění z území České republiky vzhledem k tomu, že cizinec stále nedisponuje platným cestovním dokladem. Konstatoval, že reálný předpoklad realizace výkonu vyhoštění z území České republiky existuje, a to ve stanovené době trvání zajištění, a tudíž realizace vyhoštění je reálně možná. Jak vyplývá ze zprávy ŘSCP, úkony směřující k ověření totožnosti cizince byly započaty, ŘSCP komunikuje s Velvyslanectvím Turecké republiky, na druhou stranu ze strany ŘSCP nelze přesně určit časový interval pro realizaci vyhoštění, avšak správnímu orgánu je známo, že ověření totožnosti a následné vydání náhradního cestovního dokladu je v době prodloužení zajištění potenciálně možné, neboť ze strany Velvyslanectví Turecka dochází pravidelně k potvrzování státní příslušnosti u osob uvádějících státní příslušnost Turecké republiky a vydání náhradního cestovního dokladu. Jelikož nebylo možné zajistit v době trvání dosavadní lhůty realizaci správního vyhoštění, přistoupil žalovaný v zájmu ochrany chráněných zájmů společnosti k jejímu prodloužení a žalobou napadeným rozhodnutím lhůtu trvání zajištění prodloužil o 60 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, jak je konkrétně uvedeno ve sdělení ŘSCP ze dne 4. 10. 2022.
12. Krajský soud dospěl k závěru, že postup správního orgánu nelze shledat nezákonným. V případě prvně uložené doby zajištění vycházel správní orgán z rozhodovací praxe, kdy předpokládal běžný průběh realizace vyhoštění včetně nutnosti ověřit totožnost žalobce, zajistit cestovní doklad, obstarání letenky nebo vyjednání průvozu cizince přes jiné státy Evropské unie a nutnost zajištění policejní eskorty přes dotčený stát, komunikace s Velvyslanectvím Turecka. Je nutno zdůraznit, že žalovaný je oprávněn délkou doby zajištění prodloužit, a to i opakovaně, jak se uvádí v citovaném § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný v případě zajištění žalobce na dobu 75 dnů předpokládal standardní průběh řízení a učinil příslušné kroky ke zjišťování totožnosti cizince a vystavení náhradního cestovního

dokladu. Na stav ověřování totožnosti cizince bylo Ředitelstvím služby cizinecké policie dotazováno Velvyslanectvím Turecka naposledy 3. 10. 2022, přičemž se mu dostalo informace o tom, že veškeré materiály byly zaslány příslušným úřadům v Turecku a v současné době čekají na odpověď. Za tohoto stavu soud souhlasí s žalovaným, že nebyl do dne vydání napadeného rozhodnutí oprávněn realizovat správní vyhoštění z území České republiky vzhledem k tomu, že cizinec stále nedisponuje platným cestovním dokladem a s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, jak je výše uvedeno, prodloužil lhůtu trvání zajištění o 60 dnů, kterážto lhůta je dle názoru soudu zcela přiměřená a respektuje ust. § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.

13. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 04.11.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně